

לימוד צוות-עצמיות

לזכור את עצמי ונינו הי"ל

**האם יש דברים בחיים שאנחנו פועלים בהם לא כי אנחנו רוצים
אלא כי זה מה שהחברה מכתוב לנו?**

**מתחילת חיינו אנו חיים רוב הזמן את המציאות החיצונית ומתעלמים מנק' העצמית. במקום לגלות את
עצמיותינו אנו מתאימים עצמנו לחברה, לסביבה, ולתרבות.**

**נוצר מצב שאת תחושת הקיימות אנו צורכים מהסביבה. כך נוצרת לנו דמות חברתית שכל הזמן אנו
מרצים אותה. והאני העצמי הולך ונשכח"**

מזדהים? לא מזדהים?

בימי אלכות יון הרשעה לזרו על ישראל כל מי שיש לו בריח בתוך ביתו יחוקק עליו שאין לשונאי ישראל חלק ונחלה באלוהי ישראל,
מיק הלכו ישראל ועקרו בריחם שבתיהם"
היוונים עוקרים את האנצוליס. כשאין אנצול אין שליטה על הכניסה לבית. וזה לא הספיק להם: "וכל כק למה (לזרו)? כדי שלא יהיה
לישראל כבוד ולא רשות (צניעות). כל כי הרוצה ליכנס,
נכנס בין ביום ובין בלילה. (כי) בטלו כל קתות בתיהם ולא היו יכולים לא לזכות ולא לשתות ולא לקיים מצוה עם נשותיהם, כפי
לנביא ולמטיב ופריצי יוונים, ולא היו רואים סינה בעיניהם לא יוק ולא לילה"
היוונים לראו שלא רק לא יהיו אנצוליס אלא גם לא יהיו קתות! כשאין קת כל אחד יכול לראות. אין אנטומיות. אין צניעות. לא
נדע מי אנחנו.

הרב קוק בעין ג"ה מבאר מה עניין נר גיש וביתו באצוות הקלקת נרות ואפשר להבין מכאן מה בקשו היוונים.
הרב כותב שהיוונים בקשו "לא רק לעקור את עם ישראל מאמאמק החומרי כ"א לעקור את תכונת החיים ישראל אוקיעים בעולם
ע"פ שורשי התורה שתהיה הטהרה והצניעות האטרה הרגשית בחיי האספחה ואחרי זה יאסכו יתר האיקות והקלות
הישראליות... מכל מקום בחיי האספחה אוכל האור העברי הטוהר והצניעות.."
היוונים רצו לעקור את אצמיותנו, את תכונת החיים של עמ"י ולכן נלחמו בנקודת הצניעות והטהרה. הק ראו שנק' זאת (בין היתר)
הופכת את חיי עמ"י לחיי נצח. נק' זו היא הבסיס לאיחית האחיקות, הכוחות, האהות של עמ"י באלר ישראל. ואותה הק ניסו
לשבר.

עלינו לשים לב שהיום אנו שוארים על נקודת האהות העצמית. בחיינו הלואאיים והפרטיים. מולנו- שאנו מספיק יודעים להיות
לבד, להיות נאמנים לעצמנו עם נקנה את הוודאות והשלמות באי שאנחנו. נאהב ונקבל את עצמנו באמת. ובכללי- אל לנו להתבלבל אל
אול בלי תרבותי שאבק לאוטט את הבניין בתורה בצבא באספחה בתרבות ובעיקר באלר ישראל אקמתינו הנצחית. לא
להתבלבל ולא להתנצל אל אול תופעות חולפות ולהיות נאמנים לנק' שהן הן מקור חיותינו. הפרטיים והלואאיים.
לקדם עם שמים, כל הזמן לחפש לעשות טוב להקדיש את קומת הרוח בכלל התחומים. ובעצ"ה עמ"י יצטרף אלינו מתוך כבוד
חיבה והכרה לאור הקדול בבית הלואאי הקדול מתוך הכרה בקלותו. נר גיש וביתו. חל שמה!

**תמיד לעמיח היה חשוב שניהיה בכושר בהכול: גם פיזי ובשביל זה הוא היה מכין לי טבלה של שני ריצות ושלוש
כושר כל שבוע ואחרי חודשיים ההית גומר ומקבל פרס בטבלה האחרונה היה הפרס טיול בין ים ים שאותו לא
זכינו לעשות...**

**פעם אחת בסוף אימון שעשיתי שהוא היה בבית הלכתי למראה ועשיתי לעצמי שריר אני אף פעם לא עושה
ברבי כי אני אח של עמיח אבל חשבתי שלעצמי זה בסדר לעשות דברים כאלה, עמיח ראה אותי וקרה לי
בשקט לחדר שאף אחד לא ישמע ואמר לי: אתה יודע מה ההבדל בין המכבים ליוונים? היוונים היסתכלו על
החיצוניות על השרירים וכו המכבים מסתכלים על הפנים, השלמות הפנימית, האור, הקדושה, ואז הוא אמר לי
משפט חזק: כדי שנגצח את היוונים אנחנו צריכים לא להסתכל על החבר על הבחוף אלה על הפנים ורק ככה
נגצח את היוונים, וככה גם אתה תראה אותו יותר ותבין אותו יותר. שאתה עושה כושר, אתה עושה אותו לעצמך
לא מספר על זה ולא מראה בזה כי ככה רק אתה יכול לקדם את החומר להרים את הכושר לרמה גבוהה, כל
פעם תשאל את עצמך, למה אני עושה את זה? כדי שאני יהיה יותר חזק בעבודת ה' ויהיה לי רוח טובה...
את המסר הזה זכיתי ללמוד ואני פשוט שמח על כל רגע שזכיתי להיות איתו ולדבר עם האדם הכי עניו שאני
מכיר מאז אני משתדל להפיץ את המסר הזה לאט לאט בחברים, והכי חשוב- בצד ובשקט בלי שאף אחד ידע.
(אבישי אח של עמיחי)**